

SS. Petrus&Paulus Apostelen
Hoogfeest

29 juni 2023

1^e lezing Hand. 12, 1 – 11

2^e lezing 2 Tim. 4, 6 – 8, 17 – 18

Evangelie Mt. 16, 13 – 19

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Geloven is zo ontzettend eenvoudig! Eenvoudig, rustig, vredig, simpel, sober. Menselijke redeneringen zijn gecompliceerd. Zij zijn veelvoudig, soms ook tegenstrijdig. *Wie is volgens de opvatting van de mensen de Mensenzoon?* en dan zijn er een heleboel antwoorden mogelijk: *Johannes de Doper, Elia, Jeremia of een van de profeten.* Anderen noemen Hem een bedrieger, weer anderen een slemper. Maar wie is Hij dan? En wat over Jezus gezegd wordt, al die discussies, die discussies zijn net zo geldig als het gaat over de Kerk, als er gesproken wordt over de paus. Ook gewoon als het over onszelf gaat. Over een gemeenschap over zelfs iedere individuele mens. Er is zoveel te praten en te zeggen. En wat raakt nu eigenlijk de kern?

Als iemand tot Jezus wilt behoren of tot welke andere gemeenschap dan ook, dan wordt van hem een persoonlijk antwoord gevraagd. *Wie zegt gij dat Ik ben,* niet wat zeggen de media, maar gij. Waar hebt gij uw antwoord gevonden. En het antwoord van Simon Petrus, op de vraag van Jezus *wie zegt gij dat Ik ben,* is zo simpel. We kennen het door en door: *Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.*

Als we eens luisteren naar de innerlijke gesteldheid waarmee Petrus dit antwoord geeft, dan is dat een volkomen nederig antwoord. Een heel kalme constatering, het is geen elitaire uitspraak in de trant van “ik zal het eens even zeggen” en “ik weet het”. Het is geen polemieek: “die weet het niet, die ook niet, maar ik weet het”. Het is geen eigen wijsheid, het staat er gewoon, het is er gewoon, op de grond, op de bodem van zijn hart. Heel eenvoudig: *Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.* Zonder daarover verder veel te spreken, zonder daaraan veel woorden vuil te maken. De kern is zo eenvoudig, eenvoudig een be-aming, een erkenning van wat er leeft in het diepst van zijn hart.

En dat geldt ook wanneer wij spreken over de Kerk. Welke meningen worden er allemaal wel niet verkondigd over de Kerk. De Kerk is zo, de Kerk is zus, En Paulus had daar al mee te maken: *ik ben van Paulus, ik ben van Kefas,* ik ben van die paus, ik ben van dat concilie. *Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?* Het antwoord daarop kunnen we

niet vinden in de media, kunnen we niet vinden bij anderen, kunnen we alleen maar vinden op de bodem van ons eigen hart.

Ook als het gaat over de paus, als het gaat over de gemeenschap, ook onze gemeenschap, over ieder van ons; we kunnen zoveel over elkaar zeggen en van elkaar vinden. Maar wie zijn wij nu eigenlijk? Wie zijn wij ten diepste? Wie zijn wij voor God, vanuit God? Jezus zegt tot Petrus: *Zalig zijt gij Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard: niet allerlei opinies, niet allerlei conclusies, maar Mijn Vader die in de hemel is.*

Ons geloof, onze echte waarachtige waarheidskennis is alleen maar te vinden als wij in het diepst van ons hart bij Gods stem te rade gaan, wanneer wij ons oor te luisteren leggen aan Jezus hart, als wij die bron die in ieder van onze harten stroomt van de Heilige Geest, als wij die bron durven toelaten om daaruit te drinken, niet om iets te bewijzen, niet om sterker te zijn, niet om beter te zijn, niet om een positie te krijgen maar om te zijn in de Waarheid, in de Waarheid van wat er is, zoals Petrus: *Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God, zonder meer.* Op die zekerheid van Petrus is de kerk, zijn wij als geloofsgemeenschap, zijn wij allemaal door ons doopsel gebouwd en daar, naar die kern, zullen wij steeds opnieuw moeten terugkeren. Er is alleen maar geloof en echte kennis van Jezus, echte kennis van de Kerk, echte kennis van wie wij zijn, vanuit ons gebed, vanuit ons stille zijn bij de Heer. Dat geloven wij en dat geloof belijden wij aanstonds opnieuw. Amen.